

## מסורת הש"ס

(א) וְכִיךְ לֵג: (ב) לִקְמֹן עַבְדִּי וְשִׁיבֵה (ג) וְכִיךְ יֵלֵךְ לֵג: (ד) כִּיבֵה מִדֶּה (ה) פִּתְחֵיהֶם מִהֶמְהֵמָה (ו) עֲדֵייתֵם פִּתְחֵי מִיָּיִם (ז) עֲרֹמִין בִּי (ח) יֵלֵךְ וְרֵמֵה (ט) פִּתְחֵי מִמְּרֹקֶיךָ (י) דִּיֵּה מִנְרֵהָ בְּנֵט (יא) וְקִדּוּשֵׁיךָ (יב).

גליון הש"ס

נב' אמר שפיר נאה  
מדה דף יט ע"ב קרי  
ליה אחי וורדנאה ע"י  
פרש"י שם: רש"י ד"ה  
ויאמר לי בר קל בר  
קסא לי אחי קרי דענד  
הכא על בת ישראל הולד  
כשר אלא דלהרבה פוסקים  
מטוס לכהנה ולמאי נקט  
רש"י בניו ולא כפשוטו  
דיוניא לעז עליו כפסול  
לנא בקרא דהוא ענד ומאי  
אולמא בניו ממנו:

## הגהות הב"ח

(א) בנ"י עולא אומר וכו'  
והוא עובד שטרי:

מוסף רע"י

במזיק שיצבורו של  
החבירו. קרקע המסועדת  
למכור (דנא) אמי  
שסיר נאה. ודעיליה.  
ואם סודר, ונעמר קר  
לוי אמי שסיר (דנא)  
אמי. תקנתא דרבא.  
שמיס ממסד כלום  
הכלל (דנא) פסחא.  
ואת עצמו לא תקנתא.  
כלל חסא עלוי (דנא)  
תקנת רב כלל חסא  
תקנת העבד חסא כלל.  
תקנת ממסד הממוק לא  
תקנת פסחא דרבא  
תקנת פסחא דרבא  
אפסחא. ממסד כלל חסא  
שנ (דנא) דלי חסא פסחא  
דנא דנא (דנא) (דנא)  
יסיס דנא. וסר חסא  
תקנת (דנא) פסחא.

תוספות רי"ד

אין תגבר חייב כלום אלס  
ממין אקן תעלות כוסס  
אין וקעסא חסר  
ויתכח לו שסר לו זמין  
אמריס אומי ארני כוסס  
אלס משרור: מי משרור  
אין אומי רור דאשן.  
מי ראובן רור ממשעון  
ויעש לו עבדו אמתין  
ואת'י משרור חסות רור  
אין העבד חייב כלום  
לרובן שן כורבא דאמר  
מבא הקסן חסות וחסורו  
מקפין עצמן מדי  
שעבד. מי אפי' שעה  
עבדו אמתין לרור  
המלות ואלס משעבד  
אין בחובו און שורור  
ומפקעו חסיל עיליה  
חורוהו יסול לעבד  
שאורו וכן אס שעה שר  
אמתין ואת'י הקדוש  
למבחן און שעה חסעו  
אמתין לנכר עבד וכל  
הססא אין אסור חסין  
וחסיל עיליה און יקרא  
חסעו על נכר אלס ממי  
חוקק העבד כוסס אין  
רובן שן ויעסא אורו ב"ח  
שס יכעסא כוסס אקס  
אין עבד אהא ומציא  
לעל על בנו שן עבדים  
אין על העבד שר

## השולח פרק רביעי גימין

וַיֹּאמֶר לוֹ עֲבַד אִתָּהּ. וַיֹּדֵעַ לָנוּ \* עַל כֵּן: אֵלֶּה הַמַּשְׁחָרֵר כּוֹסֵם.  
שֶׁר לִגְמֹל חֲזוֹנוֹ עַל דְּמֵיו הַזֶּה וְהִזְקֵי שֶׁעָבְדוּ יִטְלֵם לוֹ: אִין הַעֲבָד  
חַיִּיב כְּלוֹם בְּמֵאִס. הַטְּהֵיגוֹת עַל מוֹרֵן יוֹתֵר מִנְּעֲבָדִים שֶׁלֹּא הִיָּה  
קִטְיָ לוֹ וְלֹא יִכָּל לַמַּשְׁחָרֵר: עַד דְּמֵיו. הַטְּהוֹרִים עַל הַחֲזוֹן: אִינוֹ  
כּוֹסֵם. אִין עֲבַד כּוֹסֵם לוֹ שׁוֹם שֶׁר

וַיֹּאמֶר לוֹ עֲבַד אֶתָּה כּוֹפֵן אֶת רַבּוֹ שֶׁנִּי  
 עוֹשֶׂה אוֹתוֹ בֶּן חוֹרִין וְכוּתֵּב עֲבַד שְׁמִר  
 עַל דְּמִיּוֹ רֶשֶׁב"ג אָמַר אֵין הֶעֱבַד כּוֹתֵב  
 יֵאלֵא מִשְׁחָרֵר כּוֹתֵב בְּמֵאִי קֵא מִפְּלָגִי <sup>(6)</sup> בְּמִזְמִיק  
 שִׁיעֻבּוּדוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ קֵא מִפְּלָגִי דְּמִר סִבֵּר  
 חֲיִיבִים וּמ"ס פֶּפּוֹר אֵיתִמֵּר נִמִּי הַמִּזְמִיק שִׁיעֻבּוּדוֹ  
 שֶׁל חֲבִירוֹ בָּאֵנוּ לְמַחְלֻקָּתָא רַבִּין שְׁמַעוֹן ב"ג  
 וְרַבִּנֵּן עוּלָא אָמַר מִי שִׁיחָרְרוּ רַבּוֹ שְׁנֵי שׁוֹרֵת  
 הָרִין אֵין הֶעֱבַד חֵיִיב כְּלוֹם בְּמִצְוֹת אֵלֵא מִפְּנֵי  
 תִּיקוּן הָעוֹלָם שְׁהָרִי יֵצֵא עֲלֵיו שֶׁם בֶּן חוֹרִין  
 כּוֹפֵן אֵין רַבּוֹ שְׁחָרְרוּ עוֹשֶׂה אוֹתוֹ בֶּן חוֹרִין  
 וְכוּתֵּב <sup>(6)</sup> שְׁמִר עַל דְּמִיּוֹ רֶשֶׁב"ג אָמַר אֵינוֹ  
 כּוֹתֵב אֵלֵא מִשְׁחָרֵר כּוֹתֵב בְּמֵאִי קְמִפְּלָגִי  
 בְּהִזְקֵי שְׁאִינוֹ יִזְכֵּר קְמִפְּלָגִי מ"ס שְׁמִיה  
 הִזְקֵי וְאֵר סִבֵּר לֹא שְׁמִיה הִזְק עוּלָא מ"ט  
 לֹא אָמַר כִּרַּב אָמַר לֶךְ שְׁנֵי רַבּוֹ קֵרִית לִיה  
 וְרַב מ"ט לֹא אָמַר כְּעוּלָא אָמַר לֶךְ שְׁנֵי  
 מִשְׁחָרֵר קֵרִית לִיה <sup>(7)</sup> אֵיתִמֵּר הָעוֹשֶׂה שְׁדֵּרוֹ  
 אֶפּוֹתִיקִי לְאַחֲרִים וְשִׁטְפָּה נִהַר \* אִמִּי שְׁפִיר  
 נֵאֵמָר א"ר יוֹחָנָן אֵינוֹ גּוֹבֵה מִשְׁאֵר נִכְסִים  
 וְאִבּוּהֵי דְּשְׁמוּאֵל אָמַר גּוֹבֵה מִשְׁאֵר נִכְסִים  
 אָמַר רַב חֲסִין בְּרִי יִצְחָק מִשּׁוֹם דְּאִמִּי  
 שְׁפִיר נָתַתְּ הוּא אֹמֵר שְׁמַעְתָּה דֹּלֵא שְׁפִירִין  
 תִּתְּרַגְסֵם שְׁמַעְתָּה דֹּא"ל לֹא יֵהָא לֶךְ פֶּרְעוֹן  
 אֵלֵא מוֹזוֹ תִּנְיָא נִמִּי חֵבִי יְהָעוֹשֶׂה שְׁדֵּרוֹ  
 אֶפּוֹתִיקִי לְאַחֵר וְשִׁטְפָּה נִהַר גּוֹבֵה מִשְׁאֵר  
 נִכְסִים וְאֵם אָמַר לוֹ לֹא יֵהָא לֶךְ פֶּרְעוֹן  
 אֵלֵא מוֹזוֹ אֵינוֹ גּוֹבֵה מִשְׁאֵר נִכְסִים תִּנְיָא  
 אִידֵךְ יְהָעוֹשֶׂה שְׁדֵּרוֹ אֶפּוֹתִיקִי לִבְעֵה"ה  
 סִיסִים רֶשֶׁב"ג אָמַר כְּעַל חוֹב גּוֹבֵה מִשְׁאֵר  
 נִכְסִים שְׁאֵין דִּרְכָּה שֶׁל אִשָּׁה לְחֹזֵר עַל  
 יוֹ עֲבַד וְחִצְיוֹ בֶּן חוֹרִין עוֹבֵד אֶת רַבּוֹ  
 דְּבִרִי ב"ה ב"ש אֹמְרִים תִּקְנָתָם אֶת רַבּוֹ  
 שְׁפָתָה אִי אֶפְשֵׁר שֶׁכֹּבֵר הֲצִיב בֶּן חוֹרִין  
 בַּת

גובה משאר נכסים צ"י שאין דרבה לחור אחר בתי דינין. פי' בקונט' דווקא הטילה אחריות ונכסיו אחראין לה ולא מדע על אזה לחזור מי קנה ראשון ומי אחרון ותלטרק לדון עם כל אחד ואחד לפטילו בעל עצמו שמכר יכול לחזור ובטעל המכירה הכי אחריון בינמותם צ"י אלתנה ודף מכרו שניהם לפרנסה והיא מהם מעשה הפי' דרצב"א ואחר הבעל מוילא מיד הלוקחות ופי' שם צ"י הבעל הבעל מוילא והיא מכרה האשה הבעל מוילא א"ר"מ' דלפילו א"ר מוכר הבעל א"ר עלא כלל ובטל לאתה שלם טערה האשה לערוך מהם דרצב"א ופ"י דלמחר הבעל א"ר דרבה לשאר נכסים של בעל שהמקח קיים עד שתבא האשה ותטרוף דהתם אין כתובתה מיוחדת עליהן לא צריא מתמשעיה אבל הכא אפילו איכא בני חרי יכילה היא לומר לא שקילנא אלא הני שמתיהן לאתה שלם אלא צריא לחור אחר צ"י דיעין וכן מוכרם בירושלמי דפליג ר' יוחנן ור"א בנכסא א"ר צ"י א"ר אוחלין בתרומה מכחו וא"ר אחרת איין מטרין וסדר קאמר בנחיל פליגין מבצקין לעולם כרבנן דלמרי הכא גובין משאר נכסים ור' יוחנן דרצב"א הוי כשמכרן לשעה אינין קיימין אבל מכרן בפק' פי' הקוטרם דהאשה שפילו (וכמותם דף קא.) **ל"ט**א שפחה אינו יבוא. וז"ל אפי' יכול ודיניה דמכורה צ"י הכא עד יצמחו (בימותם צ"י) גבי הוי לו גיטס קודם שמתגיר ותמגיר דלמרי הכא הוי ויכול לקיים שבת כל דהו משום מילת פרי ורבו לחודיה לא הוה כפיין לרבו דלא מחייב בה רבוי וליחיל ויכל ללא יהיה קדש (ודברם ג') וי"ל דהלא אפשר לקיים שיהיה עם ידי כפיה ועוד צמיר ביאה החויה להתעבר ועוד דרדדיה ליהא עשה דלפ"י מפקדא אפשר לה כביאות בה וא"ר בשפחה ואפי' אין לו אשה ובנים הא אינה למ"ד' דרבו מוסר לו שפחה כעניית וי"ל דלמרי בחיורא נש' גנ"ע משום דעניין ושב כל שפחתו וא"ר ישא איהא שפחה ומינה צ"י חורין בלדאמרי צ"י חותו ואין מרגיעין בענין אלא מינה וי"ל דגבי בלויא לא חרי אלא חרי מיני ויבנה הוה חד מינה אלא אכל הן חרי וישא ממורת לדע עבדות ש"י בה דתמן צברא האמר (קידושין טז.) ידעין מומרים ליתערב כילא בה דתמן פרק י' יוחסין (שם טז.) חרורי וממורי מותרין לנא זה בזה ויב"ל דלמרי צ"י עבדות ומש' כמו שמוזר נושא שפחה וכמו לישא שפחה אינו יכול ואומר ר"מ דאין לו תקנה להרבות מומרים בישראל לנא זה בזה בפרק י' יוחסין (שם) ועבד נמי מותר בה דלמרי צ"י י"ש מותרות (בימותם פ"י) ממורת שפחה מרגילה וזו היא מרגילתו פי' שיוכל בנה ליתערב לו ידי שישא שפחה וי"ל דלע"א דאקור

ממ.

עין משפט  
נר מצוה

**פ**ה א מ"י פ"ז מהל'  
 חובל ומוציא הלקי יא  
 סמך עשין ט"ז סמך י"ד  
 ס"י רכ"ז סמך סה'  
 פ"ב מ"י ש"ס סמך ש"ס  
 טו פ"ב סמך ח"מ  
 וסמך ט"ז סמך ו וסמך  
 קד סמך א' וסמך ש"ס  
 סמך ב'  
**צ** ב מ"י פ"ח מהל'  
 מלכה וזוהי הלכה ב' וז'  
 סמך עשין ל"ז סמך ח"מ  
 ס"י ק"ח סמך א'  
**צ**ה מ"י ס"י מהל'  
 פ"דס"ה הלכה א'  
 טו"ש"ש י"ד ס"י רכ"ז סמך  
 ס"ד

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]